

ligt; men det er i Grunden det, der er udtrykt ved Lovforslagets Affattelse og ogsaa ved det Endringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 77 b. Vi foreslaa derfor, at Ordet „ulovlig“ skal udgaa paa de Steder, det findes i § 130, og at det ikke skal hebde i § 131, at Magt skal lovlig kunne anvendes, men at det udtrykkes paa den Maade, at de, der anvende Magt, fritages for Straf. Seg er ikke saa nøie bekendt med den borgerlige Straffelov, men saa vidt jeg veed, udtrykker denne sig netop paa lignende Maade. Det er altsaa for at bringe Lovforslaget i bedre Overensstemmelse med sig selv — kan jeg gjerne sige — at vi have foreslaaet dette, og det er langt fra en Misforstaaelse. I Realiteten forandres der Intet ved Vedtagelsen af disse Endringsforslag. — Endelig skal jeg tilføie et Par Ord om det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 89, hvor jeg er i det sjeldne Tilfælde at gaa alene med det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Seg anser det imidlertid for en Tilfældighed; thi dette Endringsforslag har en eiendommelig Historie. Det er oprindeligt stillet af et Medlem, som slet ikke er Medforslagsstiller, det har været tiltraadt af et Flertal af Udvalget, saa var det blevet rent borte, men tilsidst dukkede det frem paany, stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds; da jeg saae det igen, gjenkendte jeg det som en gammel Bekjendt og tog ham strax under Armen paany. Seg tror virkelig, at det er et Forslag, om hvilket man maa sige, at det ogsaa er i Overensstemmelse med de Betragtninger, som Mindretallet under Nr. 6 stadig har gjort gjældende, og som jeg derfor vil anbefale. Seg tør ikke antage, at det vil faae Flertal ved Afstemningen, det vilde være noget usædvanligt, men jeg vilde ønske, at det kunde faae et saa stort Mindretal, at man turde stille det op til 3die Behandling. Det, som det nemlig gjælder om her, er om at gjøre en lille, meget lille Udvidelse af de Militæres Formuesraadighed. For Diebliffet ere de meget indskrænkede med Hensyn til at laane af Undergivne eller modtage Gaver og saadanne Ting, det er Noget, der er særligt for de Militære; men jeg synes ikke, at der er Grund til i den Grad at stille Militære anderledes end andre Embeds- og Bestillingsmænd; jeg veed godt, hvad Grunden er til, at man holder paa det, det er, fordi Uafhængigheden let kunde tage Skade. Men naar man lægger Mærke til, hvorledes Tilstanden har forandret sig, efter at den almindelige Børnepligt er indført, vil man finde, at man kan komme til publisge Resultater, hvis man vil holde saa strengt paa denne Indskrænkning i de Militæres Formuesraadighed. Det, som Endringsforslaget gaar ud paa, er, at det vel fremdeles skal være forbudt lige over for Undergivne, men at det skal være tilladt lige over for Undermænd af samme Afdeling. Altsaa, hvis

f. Ex. en gammel, veltjent Underofficer ved et Kompagni har en Søn ved et andet Kompagni, som er Sekondlieutenant, vil Faderen kunne laane sin Søn, det vil han derimod ikke, hvis vort Endringsforslag ikke bliver vedtaget. Seg har opholdt mig lidt nærmere ved det, fordi min Begrundelse af Endringsforslaget neppe faa aldeles falder sammen med den, der blev given af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, men jeg tror, at det skal tale til Gunst for det, at vi ad noget forskjellig Veie ere komne til det Samme.

Thomsen: Seg har kun begjæret Ordet for at begynde et Par enkelte Endringsforslag, som jeg har været alene om at opstille, og jeg skal paa Sagens nuværende Trin ogsaa indskrænke mig til kun at omtale disse Endringsforslag. Den ærede Ordfører omtalte allerede, at der i Udvalget har været Loviol med Hensyn til Forstaaelsen af Lovforslagets § 81, hvori der siges, at Rømning begaas af udskrævede Børnepligtige, der midlertidig ere bleve hjemsendte eller have Orlov fra Krigstjenesten, naar de i den Hensigt ganske at undrage sig for den militære Tjeneste undlade igjen at indfinde sig ved deres Afdeling. Det er dette Ord „midlertidig“ som har vakt Loviol, og Udvalgsflertallet har da troet, at det vilde være rigtigt ved et Endringsforslag som det, der under Nr. 48 er stillet af de øvrige Medlemmer af Udvalget, at indskrænke Bestemmelsen i § 81 til kun at gjælde om Bortblivelsen fra Tjenesten af Børnepligtige, der enten ere hjemsendte paa bestemt Tid eller have Orlov, og da ved Hjælp af Endringsforslaget Nr. 64 henseende Straffebestemmelsen for Udeblivelse af Børnepligtige, som ogsaa havde været i Tjenesten, men som indfalder, uden at der ved deres Hjemsendelse havde været sagt en bestemt Tid, paa hvilken de skulde møde, til § 97. Seg har ikke kunnet være enig i denne Betragtning, thi jeg opfatter det saaledes, at § 81 handler om Rømning af Børnepligtige, der allerede have været inde i Tjenesten, hvorimod § 97 handler om den Forseelse, som begaas af Børnepligtige, der ikke tidligere have været i Tjenesten, og som udeblive fra denne eller undlade at indfinde sig ved denne i rette Tid, uafhængig om Hensigten dermed forøvrigt har været at rømme, det vil sige fuldstændig at undrage sig Tjenesten, eller kun for en kortere Tid at udeblive fra denne. § 81 handler altsaa om Soldater, der rømme, § 97 om civile Personer, der ikke komme i rette Tid, uden at behøve at tilfigte Rømning. Seg kan nu ikke skjøne Andet end, at det Naturligste er i § 81 at pointere Hensigten med Udeblivelsen fra Tjenesten; thi det er Hensigten om ganske at undrage sig Tjenesten, som egentlig er det, der er det bestemmende, for at Udeblivelse er Rømning; men jeg kan desuden ikke se, at det gjør nogen væsentlig